

[Jette Boutrup.]

ling blev det yderligere fastslået, at der her- efter ikke kunne rejses yderligere krav i denne anledning. De danske skatteydere måtte derefter selv betale for de ulykker, som det nazistiske Tyskland havde forvoldt vore borgere.

Selv om den ulykke, som har ramt disse mennesker, ikke lader sig afhjælpe alene ved hjælp af penge, er det forbavsende at se, hvordan den hædersgave, som tildeles dem, skrumper ind på grund af urimelige beskattingsforhold. Det forekommer mig mærkeligt, at man vil være bekendt at betegne en sådan ydelse som en hædersgave, når sagen er den, at man samtidig kræver en stor del af denne gave betalt tilbage i form af skat. I alt for mange tilfælde er det nu for sent at gøre noget for disse mennesker, og det har vi kun i dag al mulig grund til at skamme os over. Det, vi kan gøre, og det, som lovforslaget drejer sig om, er at forsøge på at mildne kårene for de mennesker, der må sidde alene tilbage, fordi deres pårørende som oftest er døde i en alt for ung alder på grund af lidelser, som krigen påførte dem.

At loven nu udvides til også at omfatte andre nærstående efterlevende end ægtefællen alene, anser jeg for rimeligt.

Begraveshjælpen blev i 1945 fastsat til 800 kr. Først 24 år senere lykkedes det at få dette beløb reguleret, så det nu androg 2.000 kr. Forhøjelsen var således 50 kr. pr. år. I lovforslaget foreslår man nu en pristalsregulering af beregningsgrundlaget, som i kroner og øre vil betyde, at begraveshjælpen på lovens ikrafttrædelsesdag kommer op på 2.010 kr. Denne forhøjelse andrager således kun 2 kr. 50 øre pr. år siden sidste regulering. Dette skyldes et andet beregningsgrundlag, som det forekommer mig urimeligt at gå over til i et tilfælde som dette, hvor der kun er tale om et mindre antal personer.

Jeg savner ordet pristalsregulering udtrykkeligt nævnt i selve lovteksten. Mon ikke det vil være formålstjenligt at tage dette ord med for at forebygge misforståelser?

I lovens § 23 står, at begraveshjælpen ikke vil kunne ydes i de tilfælde, hvor begraveshjælpen på anden måde bliver afholdt af offentlige midler. Da begraveshjælpen efter 1. april 1973 kommer ind un-

der staten, går jeg ud fra, at differencen mellem statssygekassens begraveshjælp og den i lovforslaget omtalte begraveshjælp vil blive udbetalt til de efterladte.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige støtte.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg vil gerne takke for den positive modtagelse af lovforslaget. Der er blevet rejst en række spørgsmål, som vi må drøfte nærmere i udvalget. Det er jeg helt indstillet på.

Spørgsmålet om principperne vedrørende hædersgaver er jeg indstillet på at vi tager en drøftelse af under udvalgsarbejdet.

Der var også et spørgsmål fra hr. Albertsen vedrørende forhøjelsen af årslønnen, og her vil jeg henvise til, at man i marts måned 1970 drøftede det i folketingsudvalget, og at man dér ikke fandt anledning til at ændre beregningsgrundlaget. Jeg vil samtidig også svare fru Jette Boutrup, der siger, at vi tager vores udgangspunkt i den faktiske indtægt forud for skadens indtræden. Det gør vi ikke, for i marts 1970 fandt udvalget frem til, at der ikke var tilstrækkelig begrundelse for at hæve årslønnen, men man henledte opmærksomheden på det ønskelige i, at § 31 administreres med særligt hensyn til den indtægt, som den pågældende, alle forhold taget i betragtning, ville have haft udsigt til at opnå, snarere end til den faktiske indtægt forud for skadens indtræden. I overensstemmelse hermed har ministeriet givet direktoratet for ulykkesforsikringen retningslinjer for den fremtidige praksis, og de følges altså nu i de sager, der tages op.

Venstres ordfører spurgte, hvem „andre nærstående“ var. Her kan man jo pege på søskende og på mennesker, som vedkommende har forsørget i den tid, han har levet.

Hvad de enkelte ting i lovforslaget koster, har vi selvfølgelig set på i ministeriet i forbindelse med, at vi har regnet ud, at lovforslaget koster omkring 1,3 mill. kr., men jeg er da villig til i udvalget at fremlægge de beregningstal, som vi har haft.

Til fru Gerda Tosti Nielsen, som spurgte, om der ikke burde være ligestilling mellem enker og enkemænd, må jeg sige, at jeg altid i princippet ønsker dette, så jeg er helt villig til, hvis der er nogen uligestilling dér, at se på det.

En bedre information er noget, vi generelt